

PHẠM VĂN THEO – NGƯỜI TỔ TRƯỞNG DU KÍCH GIỮ ĐẤT THỪA ĐỨC

Vùng đất Thừa Đức năm xưa – nay là xã Thới Thuận, tỉnh Vĩnh Long – từng là nơi hứng chịu dày đặc bom đạn, tàn quét và chia cắt. Trong khói lửa ấy, đã có những con người bình dị đứng lên, lấy lòng yêu nước làm vũ khí, lấy quê hương làm điểm tựa để chiến đấu. Phạm Văn Theo, sinh năm 1949, Tổ trưởng, Chiến sĩ du kích xã Thừa Đức, là một trong những người con tiêu biểu của mảnh đất kiên trung đó.

Sinh ra và lớn lên giữa ruộng đồng, sông rạch Thừa Đức, tuổi thơ của Phạm Văn Theo gắn với lao động sớm, với những ngày yên bình hiếm hoi xen lẫn tiếng súng và bước chân tàn quét của kẻ thù. Chính từ những mất mát, đau thương mà anh tận mắt chứng kiến nơi xóm làng, tinh thần yêu nước và ý chí phản kháng đã hình thành rất sớm. Khi phong trào du kích xã Thừa Đức phát triển, Phạm Văn Theo nhanh chóng trở thành hạt nhân tích cực, được tổ chức tin tưởng giao nhiệm vụ Tổ trưởng du kích.

Trên cương vị tổ trưởng, anh vừa là người chỉ huy, vừa là người anh cả của tổ du kích. Phạm Văn Theo nổi bật bởi sự điềm tĩnh, mưu trí và gắn bó sâu sắc với nhân dân. Anh hiểu rõ từng lối mòn, từng con rạch, từng bờ liếp trong vùng, biết dựa vào địa hình và lòng dân để tổ chức những trận đánh nhỏ nhưng hiệu quả, bảo vệ cơ sở cách mạng, giữ vững phong trào ở địa phương. Ban ngày, anh hòa vào cuộc sống lao động; ban đêm, anh cùng đồng đội âm thầm làm nhiệm vụ, đối mặt trực tiếp với hiểm nguy.

Trong những năm tháng ác liệt nhất, Phạm Văn Theo luôn là người đi trước, về sau, sẵn sàng nhận phần khó khăn, nguy hiểm nhất về mình. Đối với đồng đội, anh là chỗ dựa vững chắc; đối với nhân dân, anh là niềm tin, là biểu tượng của tinh thần “bám đất, giữ làng”. Những đóng góp thầm lặng ấy đã góp phần quan trọng vào việc duy trì và phát triển lực lượng du kích xã Thừa Đức trong hoàn cảnh vô cùng gian khổ.

Ngày 20 tháng 12 năm 1970, trong khi làm nhiệm vụ, Phạm Văn Theo đã anh dũng hy sinh. Sự hy sinh của anh để lại nỗi tiếc thương sâu sắc cho đồng đội và nhân dân địa phương. Anh ra đi khi tuổi đời còn rất trẻ, nhưng cuộc đời ngắn ngủi ấy đã được viết nên bằng lòng trung thành tuyệt đối với Tổ quốc và sự tận hiến trọn vẹn cho quê hương.

Câu chuyện về Phạm Văn Theo là một câu chuyện hoa lửa – rực sáng giữa những năm tháng chiến tranh khốc liệt. Đó không chỉ là ký ức của riêng gia đình hay địa phương, mà là tư liệu lịch sử sống động, nhắc nhở các thế hệ mai sau về giá trị của độc lập, tự do, và về những con người đã lặng lẽ ngã xuống để đất nước hôm nay được bình yên.